

РЕШЕНИЕ

№ 2856

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: В.В.АЛ.

при участието на секретаря В.С.Д.
като разгледа докладваното от В.В.АЛ. Гражданско дело № 20231110129537
по описа за 2023 година

РЕШЕНИЕ

19.02.2024 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди и двадесет и четвърта година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: В. АЛ.

при секретаря В.Д., като разгледа докладваното от съдия В. АЛ. гр. дело № 29537/2023 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 341 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от М. С. П. срещу П. С. П., като се твърди, че страните били съсобственици на следните недвижими имоти: **1)** Ателие „Б“ на ет. 3 в сграда на ул. „Ш“ № 27, с площ от 60,22 кв. м., с идентификатор *****, при съсед: имоти с идентификатори ***** и *****, под обекта *****, над обекта *****, заедно с мазе № 13 с площ от 3,01 кв. м.; **2)** Магазин № 2, ет. 1 в сграда с идентификатор *****; **3)** Гараж в сграда на ул. „Ш“ № 27, с идентификатор ***** с площ от 39,00 кв. м., с идентификатор *****, при съсед: на същия етаж *****, под обекта няма, а над обекта *****. Поддържа, че съсобствеността е възникнала по наследствено правоприемство от общия наследодател СВ.П.Ш. и В.Г.Ш.. Поддържа, че квотите в

съсобствеността били равни – по 1/2 ид. част. Иска допускането на съдебна делба на процесните имоти.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба, като се твърди, че претенцията е допустима, като лицата имали качеството на наследници, поради което съсобствеността следвало да се прекрати чрез делба. Поддържа, че противно на становището на ищеца нямали постигната извънсъдебна спогодба. Иска допускането извършването на съдебна делба.

С Протоколно определение от 22.01.2024 г., съдът е обявил проекто-доклада по делото, обективиран в определение от 23.11.2023 г. за окончателен, като е допуснал уточнение, че правата на страните произтичат и от наследството на Виолета Шабанова.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с конститутивен иск с правно основание чл. 34 ЗС.

За да се уважи искът за делба, като се допусне прекратяването на възникналата съсобственост, следва да са налице следните материални и процесуални предпоставки (юридически факти): **1)** ищецът да е носител на съответна идеална част от правото на собственост върху включения в делбената маса имот на твърдяното от него правно основание; **2)** предметът на делбата да бъде годен обект на правото на собственост и **3)** в производството по делба да участват като страни всички съсобственици, тъй като допускането и извършването на делбата без участието в процеса на всички съсобственици ще бъде нищожно – арг. чл. 75, ал. 2 ЗН, във вр. с чл. 34, ал. 2 ЗС.

Приложено е Удостоверение за наследници изх. № РВЕ16-УГ01-2841/22.04.2016 г., като се установява, че СВ.П.Ш. е починал на 01.03.2015 г., като е оставил за наследници по закон – М. С. П. (син – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН) и П. С. П. (син – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН).

Удостоверението за наследници е официален документ относно вписванията в регистрите за гражданско състояние (**Определение № 37/21.01.2013 г. по ч. т. д. № 977/2012 г., ТК, II т.о. на ВКС, Определение № 1423/30.12.2011 г. по гр. д. № 899/2011 г., ГК, III т.о. на ВКС**). Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, за издаване на удостоверение за наследници се подава искане по образец, в което заявителят вписва известните му данни за наследодателя и неговите наследници. За определяне на наследниците по закон обаче длъжностното лице прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо – и в регистрите на актовете за гражданско състояние. В удостоверението длъжностното лице вписва всички живи и починали наследници, определени съгласно Закона за наследството, както и връзката им с наследодателя (съпруг или родство). В производството по делба удостоверението за наследници е документ, който удостоверява кръга на наследниците. Необходимо е да се посочено, че без изричното оспорване на удостоверението за наследниците в качеството му на официален свидетелстващ документ верността на съдържанието му може да бъде проверена и съобразно с всички останали представени по делото данни относно релевантните факти и обстоятелства. Това е необходимо и с оглед характерната особеност на производството за делба, която би се оказала изцяло нищожна, ако в нея не участва като страна някой от участниците в общността. Тоест, ако законът признава едно лице за наследник по закон на даден

наследодател, това качество не се счита отпаднало поради обстоятелството, че същото не е вписано в удостоверението за наследници, издадено по заявление на друго лице. Като наследник то е легитимирано да иска делба на съсобствен имот – така **Решение № 100/02.03.2011 г. по гр. д. № 1820/2009 г., ГК, I г.о. на ВКС; Определение № 42/29.01.2019 г. по гр. д. № 3690/2018 г. на ВКС, ГК, I ГО.**

Представени са скици на недвижими имоти от 28.05.2023 г., както следва:

- Скица по отношение на самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****, касаеща имот с предназначение: търговска дейност, находящ се на ул. „Ш“ № 27, ет. 1, съставляващ магазин № 1, с площ от 36,78 кв. м., при съседни имоти с идентификатори: на същия етаж: *****.22, над обекта *****.1, *****.13. В схемата като собственици на имота са отразени В.Г.Ш. и С.В.П.Ш.;

- Скица досежно имот – самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** касаеща имот с предназначение: гараж в сграда, находящ се на ул. „Ш“ № 27, сутерен, съставляващ гараж 1,2 с площ от 32,330 кв. м., при съседни имоти с идентификатори: на същия етаж: няма, под обекта: няма, над обекта *****.22, *****.24. В схемата като собственици на имота са отразени В.Г.Ш. и С.В.П.Ш.;

- Скица по отношение на имот – самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****, касаеща Ателие В, с площ от 60,22 кв. м., заедно с мазе № 13 с площ от 3,01 кв. м., бр. етажи: 1, при съседни имоти с идентификатори: на същия етаж: *****, под обекта *****, над обекта *****. В схемата като собственици на имота са отразени В.Г.Ш. и С.В.П.Ш..

Съдът, като извърши съвкупна преценка на събраните по делото доказателства намира, че претенцията за делба на процесните недвижими имоти не е доказана пълно и главно, поради което следва да бъде отхвърлена изцяло, като съображенията за това са следните:

На първо място трябва да се посочи, че по делото не са ангажирани никакви доказателства за наличието на наследствена сукцесия (правоприемство) от страна на В.Г.Ш.. Тоест, нито е представено удостоверение за наследници, нито са ангажирани други доказателства в тази насока, поради което, съдът счита, че следва да приеме недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК.

На следващо място отново по аргумент от чл. 154, ал. 1 ГПК по делото не са ангажирани никакви доказателства, че твърдените праводатели по наследствена сукцесия на ищеца и ответника действително са били собственици на процесните имоти. Наличието на скици за процесните имоти действително касае спора по същество на правния спор, но за да може съда да установи за какви обекти на правото се касае и дали те са идентични с твърдените. Отразяването в схеми, скици и т. н. обстоятелството, че определени лица са посочени като собственици в подобни писмени доказателствени средства не води до извод за наличието на пълно и главни доказване, тъй като същите не се ползват с материална доказателствена сила по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК досежно отразения титул за собственост.

В случая по делото не само, че не са ангажирани никакви доказателства за собствеността, но и факта, че страните не спорят за това също не може да доведе до извод, че е изпълнен доказателствения стандарт за пълно и главни доказване, каквото е изискването на чл. 154, ал. 1 ГПК, като тук съдът отчита и че с доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, съдът не е отделил релевантните обстоятелства във връзка със собствеността на имота за безспорни – поради което и да не подлежат на доказване.

Пълното доказване е онова, което води до несъмненост в извода за осъществяването

или не на даден релевантен за спора факт или обстоятелство. Пълно доказване се изисква при главното и обратно доказване, за да постигнат своята цел, докато за насрещното доказване е достатъчно и само непълно доказване – при което се създава вероятност в съществуването или не на дадени факти и обстоятелства. Пълното доказване може да бъде осъществено, както чрез преки, така и чрез косвени доказателства. Преките доказателства пряко, непосредствено установяват обстоятелствата, отнасящи се към основния факт. Косвените доказателства дават указание за основния факт само косвено – т. нар. индиции или доказателствени факти. Те установяват странични обстоятелства, но преценени в съвкупност с другите, служат за установяване на основния факт. Във веригата от косвените доказателства се включват и онези факти, които косвено установяват други косвени доказателства, непосредствено свързани с основния факт. Всяко едно от доказателствените средства може да бъде източник било на косвено, било на пряко доказателство, като гражданският процес не въздига определени видове доказателствени средства (веществени, писмени, гласни, признания на страните и заключения на вещите лица) като по-значими или категорични в сравнени с други. Тоест, българският граждански процес не предвижда предустановени или формални доказателства. Те се преценяват поотделно, но и в съвкупност на чл. 235 и чл. 12 от ГПК. Пълно доказване може да се осъществи и само при косвени доказателства, стига косвените доказателства да са несъмнено установени, достоверни и да са в такава връзка с другите обстоятелства, че да се установява без съмнение главният факт. Доказването е процес по установяване на истината относно фактите, релевантни за спорното право и предопределя правните изводи на съда. Когато доказването има за предмет факти, за които доказващият носи доказателствената тежест, то е главно. Главното доказване трябва винаги да е пълно, т.е. да създава сигурно убеждение у съда в истинността или неистинността на съответното твърдение. Доказването се осъществява с доказателствени средства. Последните са косвени, когато чрез тях се доказват релевантни факти, въз основа на които съдът може да направи логически извод за осъществяването на правнорелевантни факти. Последните са такива факти от обективната действителност, от доказването на които може да се заключи, че определен факт, предвиден в хипотезиса на приложимата правна норма, се е осъществил. За да се постигне чрез косвени доказателствени средства пълно доказване, е необходима такава система от доказателствени факти, която да създаде сигурност, че фактът, индициран чрез съвкупността на доказаните доказателствени факти, наистина се е осъществил.

Горните съждения на съда се подкрепят и от факта, че с решението по чл. 344, ал. 1 ГПК, съдът се произнася между кои лица, за кои имоти и при какви квоти следва да се допусне делбата. Нещо повече, решението по първата фаза на делбата е титул за собственост, което въпреки твърденията на страните, то с оглед спецификата на производството по делба в първа фаза – по допускането на делбата, изисква съдът подробно да изследва правата на страните, респ. дали изобщо е възникнала съсобственост. Тоест, наличието на спор или не между страните за правата им в съсобствеността и изобщо наличието на безспорни обстоятелства не препятства съда да изследва, а и последния следва действително да изследва вещните права на страните, което е спецификата по първата фаза

на делбеното производство, което е обусловено от една страна, за да не се допусне привиден спор, а от друга страна с оглед отбелязаното за действието на действието по първата фаза на делбения спор, да не се допуснат други вещни спорове между страните или между страните и трети лица.

Фактът, че страните принципно са поддържали, че са се спогодили, което е оспорено от ответника в последствие също е без значение, тъй като при доказателствата ангажирани в настоящото производство съдът не може да одобри съдебна спогодба, тъй като независимо дали спогодбата се сключва в първата или втората фаза на делбата, съдът трябва да провери дали имотите са съсобствени между страните. Във втората фаза това изисква проверка дали имотите действително са допуснати до съдебна делба, а в първа фаза изисква съда да изследва доказателствата по делото, за да може да направи извода, че действително между страните е налице съсобственост.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира заплащането на деловодни разноси разполага само ответника. Последният не е поискал присъждането на деловодни разноси, поради което и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК не следва да му се присъждат такива.

С оглед изхода на спора и предвид правилото на чл. 78 ГПК, във вр. чл. 355 ГПК, във вр. чл. 9 ТДТКСГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийският районен съд сумата от 100,00 лева, представляващи дължима държавна такса за първоинстанционното производство.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск с правно основание чл. 34 ЗС от М. С. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ул. „Ш“ № 27 **срещу** П. С. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ул. „Ш“ № 27, за допускане извършването на съдебна делба по отношение на следните недвижими имоти: **1)** Ателие „Б“ на ет. 3 в сграда на ул. „Ш“ № 27, с площ от 60,22 кв. м., с идентификатор *****, при съседни имоти с идентификатори ***** и *****, под обекта *****, над обекта *****, заедно с мазе № 13 с площ от 3,01 кв. м.; **2)** Магазин № 2, ет. 1 в сграда с идентификатор *****, с идентификатор на обекта *****, с площ от 36,78 кв. м., при съседни имоти с идентификатори: на същия етаж: *****.22, над обекта *****.1, *****.13; **3)** Гараж в сграда на ул. „Ш“ № 27, с идентификатор *****.26 с площ от 39,00 кв. м., при съседни: на същия етаж *****, под обекта няма, а над обекта *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ГПК, във вр. чл. 355 ГПК, във вр. чл. 9 ТДТКСГПК М. С. П., ЕГН: ***** **да заплати по сметка на СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, сумата от 100,00 лева**, представляващи дължима държавна такса за първоинстанционното

производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните с въззивна жалба пред Софийският градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____